

117. Hver Morgen naar jeg vaagner.

(Barnets Morgenbøn.)

S. A. E. Hagen.

Andantino.

1. Hver Mor - gen naar jeg vaag - ner til Da - gens Liv og

cresc.

Kray, saa tak - ker jeg Vor - her - - re for Hjemmet, han mig gav.

2. For Hjemmet med dets Rigdom
Af alt, hvad der er godt;
For hvad jeg der af Hjertet
Kan elske, stort som smaat.

3. Saa takker jeg for Søvnens,
Jeg der i Natten nød,
For al den Sundhedsfyldte,
Som vælded af dens Skød.

4. Saa takker jeg for Dagen,
Hvor Sol mig varmed der,
For Kræfter der til Arbejd
Og Leg i Aftenskaar.

5. Saa takker jeg for Fader,
For Moder, mild og from,
For hver, som uden Fordring
Mig der imøde kom.

6. For alt, hvad der mig undtes,
For Frihed, som for Baand; -
Gud holde over Hjemmet
Beskyttende sin Haand.

Jul. Chr. Gerson.

118. Hvi staar du saa ensom, o Birketræ!

(Af „En polsk Familie.“)

Andante con espressione.

Niels W. Gade.

1. „Hvi staar du saa ensom, o Bir - ke - træ! paa Heden i Vinter og Vind?“ O,

rit. *a tempo* *pp* *Lento.* *pp* *dim.*

Jomfru! hvi vælger du Himlen til Læ? Hvi er du saa hvid om Kind?

2. „Jeg aldrig hviler bag Skov og Hegn,
Derfor er jeg hvid om Kind!“
Mig aldrig forfrisker den faldende Regn,
Paa Heden i Vinter og Vind.

3. „Min Sjæl er bedrøvet, mit Haab bortveg,
Derfor er jeg hvid om Kind!“
Se Maanen er dunkel, og Solen er bleg
Paa Heden i Vinter og Vind.

4. „Ak! Jorden har drukken min Beilers Blod,
Derfor er jeg hvid om Kind!“
Tartaren har myrdet ham ved min Rod
Paa Heden i Vinter og Vind.

C. Hauch.